

ВАГАНТ

МОЛОДІЖНИЙ УРЯД

Унікальна подія в молодіжному політичному середовищі сталася нещодавно: пройшли установчі збори Миколаївського молодіжного муніципалітету.

В нашому місті давно назріла необхідність створення єдиного органу, який би координував взаємодію усіх молодіжних організацій, органів державної влади та місцевого самоврядування та бізнес-кіл Миколаєва з метою сприяння вирішенню молодіжних проблем. Були вже неодноразові спроби його створити, які з тих чи інших причин були невдалими. І тільки з приходом нового міського голови В.Д.Чайки стала можливою практична реалізація ідеї молодіжного міськвиконкому, який і був створений у якості консультативно-дорадчого органу з молодіжної політики при Мерії.

Цілями та задачами новоствореного органу будуть: врахування та відстоювання інтересів молоді при прийнятті владних рішень, створення умов для підвищення громадянської, професійної, творчої та соціальної активності молоді, захист законних політичних та соціально-економічних інтересів молоді, забезпечення впливу молодих громадян на комплектацію органів влади.

Реалізовувати свої цілі Муніципалітет буде через формування громадської думки з актуальних проблем у сфері молодіжної політики, розробку та внесення пропозицій до

органів влади з економічних, соціальних, екологічних питань, а також з питань культури, освіти, виховання та духовного становлення молоді; організацію умов для контактів та співпраці молодих політиків з представниками законодавчої та виконавчої гілок влади, керівниками політичних партій та громадських організацій.

Спеціалізовані профільні комітети, створені при Муніципалітеті, займуться розробкою та реалізацією міських молодіжних програм, які сприятимуть розвитку молодіжного підприємництва, політичній самореалізації молоді, організації змістовного дозвілля, естетичного виховання, розвитку інтелектуального та творчого потенціалу молодих громадян.

Важливим засобом захисту інтересів молоді є громадський контроль за виконанням державної молодіжної політики, що буде здійснюватися Муніципалітетом, в тому числі, шляхом подання запитів до органів державної влади, установ та організацій.

В ході засідання, на якому були присутні представники 23 політичних, громадських та профспілкових молодіжних організацій, Головою Муніципалітету було обрано Я. Маленченка ("Соціалістичний конгрес молоді"), його першим заступником – В. Пашкевича (партія "Молода Україна").

М.Гардус

У четвер, 23.11.2000 відбулася презентація Обласного Молодіжного Медіа-Центру "Вагант".

Презентація проводилася в приміщенні Галереї мистецтв КМА з 15.30 до 16.00.

Метою цього заходу було ознайомлення студентів Академії з історією, діяльністю та поточними проектами організації. Медіа-Центр працює над проектами молодіжної FM-радіостанції, телепрограмою на ТК "Миколаїв" "АРС ВИТА", молодіжною газетою "Третя хвиля" (яка зараз виходить в електронному варіанті) та створенням Веб-сайту, присвяченого інформаційним потребам молоді Миколаївщини.

Під кінець презентації ректор Академії Клименко Леонід Павлович разом з президентом ММЦ Башиєвою Ольгою урочисто розрізав червону стрічку на екрані

комп'ютера, відкривши сайт організації. Структура сайту складається з таких рубрик як освіта, працевлаштування, здоров'я та ін. Він зовсім новенький і зараз триває його інформаційне наповнення та "розкрутка".

Після офіційної частини студенти мали змогу поспілкуватися з засновниками організації та записатися до її лав. Що вони і зробили, адже можливість спробувати свої сили на здійсненні такого проекту випадає не кожного дня.

ММЦ "Вагант" потребує ще багато талановитих особистостей, які зацікавлені в професійному зростанні та роботі над медіа-проектами, тому подібні заходи будуть проведені в усіх ВНЗ міста. А поки що, зацікавлені можуть дізнатись більше, відвідавши сайт www.vagant.org.ua.

Сьогодні у номері:

- * Молодіжний Уряд
с.1
- * Медіа-Центр для молоді.....
с.1
- * "Учиться, учиться и еще раз — учиться!"
с.2
- * Екологічна вікторина.....
с.2
- * "Одні питання"
с.3
- * Розуміти німого і чути мовчазного.....
с.3-4
- * Hallo from NYC!
с.5

Учитесь, учитесь и еще раз — учитесь!

В.І.Ленін

Мабуть не слід зайвого разу говорити, яким цікавим та неповторним є студентське життя. Для кожного, хто перебував у цьому стані, назавжди запам'ятаються незабутні роки.

Не слід також повторювати, що саме в ці незабутні роки й формується майбутній активний елемент суспільства (наскільки активний — залежить вже від нього самого). Адже головним завданням вищого

навчального закладу є не тільки надання суто технічних професійних навичок, а перш за все формування у студента власної точки зору стосовно всього, що його оточує. І вже при поєднанні професійних знань з власним світоглядом створюється цілісна особистість, теоретично здатна досягти поставленої мети.

Звичайно, відомо, що на різних життєвих етапах цілі людини якщо не протилежні, то принаймні певною мірою відрізняються одна від одної (інакше не було б ніякого розвитку). Зараз нас цікавить етап "студентський", а саме: (1) чи сформулював студент для себе мету? (2) в чому вона полягає? (3) що робиться для її досягнення?

Перш за все питання полягає в сприйнятті навчання як такого. Умовно студентство можна поділити на дві основні групи:

А: ті, хто сприймає навчання лише як процес;

Б: ті, хто усвідомлює його як засіб досягнення мети.

Можна сказати, що група А перебуває в стані такої собі "шкільної безтурботності". Тобто, пояснюю: "Вступні іспити позаду, а отже можна розслабитись. Поки я вчуся — все добре, а що буде потім — побачимо...". Причому слід зауважити, що з часом, як правило, на старших курсах, група А плавно перетворюється в Б. І чим швидше це станеться, тим краще для всіх.

Ні для кого не є секретом, що обізнаність нашої молоді у проблемах екології рідного краю залишає бажати багато кращого. І це незважаючи на те, що у всьому світі прийнято бачити саме в молодому поколінні борців за природу.

Виходячи з цієї проблеми в рамках реалізації місцевого Плану дій, прийнятого на Екофорумі, присвяченому дню Чорного моря (24.10.00) Клубом "Спільні дії" та Національним екологічним центром України була організована пізнавально-інформаційна акція "Що ти знаєш про Чорне море?" Акція проводилася у вигляді циклу конкурсів та вікторин, в яких змагалися команди природничого класу Миколаївського муніципального колегіуму

Принципово, на першому курсі свій подальший життєвий шлях уявляє небагато студентів. Що вдієш, багато в чому те, що відбувається протягом першого року не повністю зрозуміле, починаючи з рейтингу і закінчуючи назвами дисциплін. Тільки особа, яка ще до вступу в академію мала певні орієнтири, що відрізняються від просто "отримати диплом", "познайомитися з класним хлопцем" чи "не йти до війська",

здатні швидко адаптуватися і почати накопичувати навчанням потенціал досягнення мети.

Інші залишаються наодинці з навчанням, яке само по собі є процес і процес нескінченний як "Чупа-Чупс" — якщо його легенько смоктати, то вистачає надовго. Потім вже поволі підкрадається момент, коли до вас вночі приходять образ відкритих дверей у невідомий світ, куди вас шойно грубо випхали батьки-викладачі. Ви прокидаєтесь зі спітнілим

чолом, як це буває після дискотеки або перед іспитом, і за хвилину стаєте новою людиною, з новим баченням свого місця у житті, своєї мети, свого життєвого шляху! На жаль, ви трішки спізнилися і все, що ви бачили уві сні — це просто марево від поїзда, який відійшов навіть не півгодини тому.

Але в житті буває різне, і трапляється так, що вищезгаданого перетворення не відбувається. Тут доречно буде згадати "вічного студента", який є досить цікавим явищем і заслуговує на особливу повагу (незважаючи на те, що так і не дістався групи Б).

Вічний він саме тому, що процес навчання грубо перервали, як хулігани силоміць витаскують з рота недолизаний "Чупа-Чупс" — язик ще продовжує облизувати губи, але смаку вже немає. Скінчився процес. Саме тут доречно поява батьків, щоб допомогти своїми зв'язками влаштуватися на пристойну роботу. Не має значення, чи подобається вона: батьки

дитині поганого не бажають. Не має значення, чи подобається вона, бо особа з грубо перерваним процесом навчання здатна бачити тільки зовнішні чи формальні атрибути професії — от скільки у нього різнокольорових "мобільників"! Штук три, мабуть!

Усвідомлення того, що ти знаходишся на шляху здійснення мрії — річ дійсно дуже приємна. Але що робити, коли після декількох років навчання в університеті починають (або не перестають) гризти сумніви щодо правильності обраного шляху? Як правило, це трапляється коли:

- фах у свій час обирався під тиском або впливом (батьків, друзів, модної назви і все таке інше...),
- не уявляєш себе спеціалістом в даній сфері,
- внаслідок 1 та 2 - зникає інтерес.

З такої ситуації можливі декілька виходів: (а) перевестись на інший факультет (якщо бажання вчитися зовсім не пропало), (2) перевестись в інший навчальний заклад або на інший факультет (може, нові умови певною мірою "розбудять" інтерес до навчання), нарешті, кинути університет (це не *extreme*, хоча часто вживаний).

У випадку, коли мету встановлено, події розвиваються до смішного просто:

- навчання стає осмисленим,
- найважча дисципліна — найцікавішою, а у непотрібної раптом з'являються дуже важливі аспекти,
- не підготовлений до зустрічі з вами викладач боїться зайти до аудиторії,
- просто підручників не вистачає,
- вас починають цінити як фахівця,
- аудиторія поступово стає обтяжливим елементом здобуття знань.

Ви перетворюєтесь на
ОСВІЧЕНУ людину,
соціальне замовлення на яку
створене вже
самою природою
розвитку суспільства.

I+YU

екологічна
вікторина

Академії.

Конкурси проходили жваво та весело. Особливі емоції викликали четвертий тур, в якому капітани команд повинні були відібрати представників морської флори та фауни навіпамацьки, з зав'язаними очима. "Іжачок" виконав завдання на "відмінно", а капітан

"Кінбурну" примудрився прийняти за якогось диво-звіра шляпку гриба!

Усі молоді екологи показали достатньо високий рівень знань. Хоч у школярів і траплялися такі відповіді, як: "Ахілессовою п'яткою рачка-Діогена є ... його тіло". В цілому, за результатами п'яти конкурсів з рахунком 23:19 перемогла команда Колегіуму. Голова журі, директор Національного екологічного центру України С.Тарашук відзначив, що в студентів переважають пізнання в галузі практичної природоохоронної діяльності, а в школярів — теоретичні знання з біології, природознавства та географії.

М.Гардус

Далі йдуть одні питання

- Це справді так?
- То що це за студентська газета?
- Вона студентам не потрібна?
- Пише не те?
- Друкує не студентів?
- Чому вони байдужі до власної газети?
- Чому не пишуть?
- Що не дає їм змоги написати цікаве для себе, для своїх друзів?
- Зайняті?
- Немає думок чи важко їх викласти на папері?
- Важко без ненормативної лексики?
- Може, сором'язливість заважає?
- Не хочеться "висуватись"?
- Де ж завзяття молодості?
- Де цивілізовані спроби самоствердження?
- Не вистачає ідей?
- Тем?
- Про що тоді годинами розмовляємо у коридорах?
- Про що шепечемо на вухо коханій дівчині?
- Про що думаємо, дивлячись розумними очима на викладача?
- Невже замкнуло і *Природа на нас відпочиває*?
- Мало знаємо?
- Мало відчуваємо?
- А давно розглядали себе у дзеркалі?

- Що це там за тіні під очима?
- Намальовані?
- Телевізор до ранку дивилися?
- А зморшки на чолі?
- Часом не від розумової напруги?
- Капелюшком надавило?

ОДНІ ПИТАННЯ

Розмова на вулиці:

- Якщо завтра цей "Вагант" не вийде, післязавтра ніхто цього не помітить.

- Але ж ви не сидите на лобі?
- Може, не здатні написати?
- Чи замінили це уміння на "скачати" з далекого сайту чужі думки?
- Може, це дійсно не *Ваша* газета?
- Когось іншого?
- Тож, мабуть, у вас є своя?
- Така, що читаєш і дух захоплює?
- Немає?
- Тоді що?
- Що подобається над усе?
- Не скажете?
- Суто особисте?
- Довіряєте своїм відчуттям?
- А може, помиляєтесь?
- Може, є дещо, чого не знаєте ви, а знає інший?
- Врешті решт, що таке газета?
- Декілька аркушів, розмальованих

- фарбою?
- Іграшка для дорослих?
- Рупор адміністрації?
- Акула на пенсії?
- Без зубів?
- Жодної живої статті?
- Маца на свято?
- Чи у академічній молоді немає вогню в крові?
- Є?
- Причому тут газета?
- Ентузіазм має інший енергетичний вихід?
- Який?
- Дискотеки, пиво, телевізор, секс, Чупа-чупс?
- Щось залишилося?
- Навчання?
- Невже воно само по собі є метою?
- Мозок втомився?
- Не встигає?
- Щось у ньому змінилося?
- А може, це *Природа на нас відпочиває*?
- Звикли, що газети - це для дорослих?
- То нехай вони самі пишуть?
- Та за одно і читають?
- Може змінити назву?
- "Ліза"?
- "Командо"?
- "Отдохни"?
- Від чого?
- Від студентських років?
- Від молодості?

УУ

Танець — це можливість реалізації своїх потенцій й самогармонізація внутрішнього та зовнішнього досвіду.

Одне з перших джерел про танці - дослідження Лукіана "Про танець". В ньому автор доводить, що танець виник ще у давні часи разом із створенням перших "початків всесвіту", разом із древнім еросом. Лукіан бачив прояв однорідного танцю у хороводі зірок, у сплетінні блукаючих сонць, у їх стрункій співдружності і мірному ладі рухів. Спартанці навіть воювали під звуки флейт, виступаючи у лад з музикою. Тому вони і перемагали, оскільки музика та струнка розміреність рухів вели їх до бою.

У Гомера чудові танці зображені на щиті Годестом, так що Одиссей навіть заглядався на "блищання" ніг у танцюючих. Не знайдеться жодного древнього таїнства, чужого танцю. Він, на думку Лукіана, надає одночасно велику радість й корисне повчання. Гомер, перелічуючи

все, що є на світі найбільш приємного й прекрасного, - сон, любов, пісні та танець - тільки останній назвав "бездоганним".

Мистецтво танцю - не з легких, воно потребує підйому на найвищі щаблі всіх наук: не самої тільки музики, але й ритміки, геометрії, філософії; а також риторики, оскільки прагнути до

"РОЗУМІТИ НІМОГО Й ЧУТИ МОВЧАЗНОГО"

тієї ж мети, що й оратори: показати людські норози й пристрасті. Не є чужими танцю живопис та різьбярство, які успадковують його струнку співмірність. Для танцюриста знати історію та міфологію - головне. Танець - це мистецтво розуміти німого і

чути мовчазного, - віщав Піефійський оракул. Танцюрист може порозумітися з будь-якими варварами, - підкреслював Лукіан, - не знаючи їх мови, а тільки користуючись жестами та рухами. Танцюрист, перевтілюючись у танці, стає людиною, яка має одне тіло і багато душ.

Танець приносить насолоду й користь. Тут немає грубих та диких рухів, як у боротьбі або у бійці. Видовище танцю вдосконалює душу, викликаючи в ній благородні почуття, а єднання у танцюриста сили та гнучкості також незвичне, якби міць Геракла з'єдналася б з жіночністю Афродіти, тому танцюрист має бути бездоганно співрозмірним.

Погляди Лукіана цілком відповідають відомій еллінсько-римській традиції, де особлива увага приділялася художній формі з точки

"РОЗУМТИ НІМОГО Й ЧУТИ МОВЧАЗНОГО"

Продовження зі сторінки 3

зору її внутрішнього виразного змісту. Тілесність і пластика, рухливий та динамічний характер цієї пластики, піднесений характер танцю, що включає всю людську відвертість та інтимність античної і язичницької міфології, різнобічну освіченість танцюючого, мудре бачення життя, гостроту та проникливість художньої думки і відчуття, - становлять специфіку античної естетичної свідомості.

Чи багато слів було сказано про танець з часів Лукіана? На сьогоднішній момент існують різні концепції танцю: космологічна, біологічна, соціологічна і психологічна. Вони виокремлюються в особливу галузь дослідження - філософію танцю. В світостворінні все рухається і стану спокою не існує. Життя в Космосі здійснюється через рух, і коли він припиняється, закінчується і життя, і настає Космічна Ніч. Отже космологічна, а потім магічна інтерпретація танцю були історично першими. Їх символічна розшифровка привела до гіпотези про наявність у древніх людей "всеосяжного розуміння речей", як відсутність не прохідних кордонів між внутрішнім та зовнішнім досвідом. Перша людина жила, підлаштовуючись під зміну періодичних ритмів природи, і їй була властива тонка психофізіологічна чутливість. Психологічно масове танцювальне дійство сприяло формуванню "колективного розуму". Ритмічний транс танцю звільняв від турбот, страхів, напруги повсякденності і створював особливий психічний простір спокою, комфорту та захищеності. Так досягалася гармонізація внутрішнього світу як окремої людини, так і суспільства в цілому. Цікаво, що після тривалих танців ніколи не виникало відчуття втоменості.

Цей феномен взято на озброєння сучасною наукою - він використовується як ефективний засіб психотерапії (наприклад, танець в гішталт-терапії).

Через посередництво танцю, з одного боку, пластичними засобами розігрувалося сакральне дійство-розповідь, а з другого - ритмоутворюючий початок танцю загострював переживання цього

дійства.

Ритм та пластичні засоби танцю свідомо використовувалися з метою трансформування свідомості [2] та "відкриття органів духовного сприйняття". Згідно з уявленнями еллінів, у духовній людині може знайти прояв глибинна тонка тілесність, що приводить до надчутливості ніг.

Подібний прорив духовної сили у світ земний елліни сприймали як "свічення" та "сіяння". Вважалося, що така людина здатна досягнути тасмичи світостворення, набутти вищої

мудрості, оскільки духовного початку створює гармонію якості думок й пластику тіла.

Вільний танець у західній культурі пов'язують з ім'ям Айседори Дункан. Супротивниця виснажливого класичного тренажу, схемного балетного мислення А.Дункан бачила зміст і призначення танцю у природному розкритті через рухи всієї палітри душевних переживань людини.

Численні різновиди вільного танцю залежать від ступеня прояву глибинних прошарків свідомості, а також якості і ступеня об'єднаності з іншими складовими свідомості: уявою, чутливістю, інтелектом, волею.

Нове ритмопластичне розуміння складалося також під впливом психологічних концепцій мистецтва (Станіславський К.С.), методик розвитку ритмічних властивостей (Далькроз Е.Ж.), переосмислення східних духовних традицій (Інститут гармонійного розвитку Гурджієва Г.И.) і вплинуло на різні сфери пластичної практики. З'явилися нові напрями в танцювальному мистецтві: танець-

модерн, акробатичний танець, естрадний танець, "чистий танець" на образи "абстрактної музики".

Танець - це вміння конструювати "можливі світи", прорив до свободи, "прояв індивідуальності як живої цілісності. В своїй зрозумілості і направленості він гасить все випадкове" [3] і хаотичне. Танець дає можливість привести себе в гармонійну рівновагу, й навіть до ефекту самогармонізації. Наприклад, в лаоській школі Тань Тай на певному рівні розвитку практикуючий випробовує мимовільні рухи тіла й вісім супроводжуючих його відчуттів: біль, свербіж, холод, тепло, втрату та збільшення ваги, кострубатість й гладкість. Поступово рухи стають ритмічними, упорядкованими та систематизованими; всі сили в людині приходять у збалансований стан і врівноважена система готова до будь-якої нової діяльності. Ряд бойових мистецтв (Кунгфу, Нінзя) засновані на танцеподібних рухах, що акумулюють та перерозподіляють внутрішні енергії. В мистецтві фехтування спеціальні дзен-буддійські методики розроблялися для навчання воїнів станом "свідомої несвідомості", коли розум знаходився в стані "нерухомості", тобто був спроможний до нескінченного руху, що не зупиняється ні на чому, що бачить. Це стан "спокою", і будь-яке його порушення призводить до "полону" розуму думками або почуттями. Діями фехтувальника, який оволодів поточним, не локалізованим розумом, "керують" глибинні рівні свідомості. В таких ситуаціях досягається ефект стану одночасної напруги та розслаблення: дія поверхових структур свідомості зникає й активізуються джерела внутрішньої сили, які дають людині незвичні паравластивості.

Згідно зі вченням Г. Гурджієва, між формами рухів та формами думок існує прямий зв'язок. "Кожна раса... кожен народ, епоха, країна, клас, професія мають певну кількість поз та рухів. Ці рухи та пози, як дещо найбільш постійне... в людині, контролюють сферу її мислення й почуттів... Людина не в змозі змінити образ свого мислення, доки не змінить репертуар поз і рухів"[2].

1. Лосев А.Ф. Эллинистически-Римская эстетика I-II вв. н. э. - М.; 1979 г. с. 273-279

2. Герасимова И.А. Философское понимание танца. //Вопросы философии № 1990 г. с.

3. Гегель Г.В.Ф. Эстетика. - Т. 4. - М., 1973. с. 160.

4. С.М.ЛюГуань Юй. Секреты китайской медитации и/ Даосская йога. - Бишкек, 1993 г.

Agatha

If you want I have one more story about Halloween.

Yesterday I went to NYC (you will see this abbreviation a lot. It stands for New York City, as you may guess).

It was a Halloween Parade in Greenwich Village (it is the part of downtown in Manhattan). Actually it is not a downtown itself, it starts in downtown and goes through midtown. To go to NYC I have to take a train, that costs 11\$ for round trip (not very lot for an average New Yorker, but for me it's a lot).

The Parade itself started at 7p.m. and finished at 10. I liked it greatly, although I saw only the second part of the parade. I could get to the place from which I could see something almost at the end. However, I enjoyed browsing on the streets, as all the people were dressed up in Halloween costumes, and it was an awesome experience.

The Parade started from Spring Street and went along the Avenue of the Americas to the 23rd Avenue. The entire place is called the Greenwich Village (I do not know why though), and this is the place for all the hangouts of younger generation of New Yorkers. However, I was surprised to see a lot of elderly folks there. They were dressed in very cute and unique costumes.

The costumes were really great! Some people applied all their artistic talents not only to dress strange and funny, but play their roles properly. I liked two ladies in costumes of dummies. From the first sight they seemed to be completely naked (but not naked like real live people but like dummies, which you can see in the windows of the stores). They were staying motionless, and when they started to move, they were moving like two puppets (or as if the dummies were electrically powered). Also I liked one guy who was dressed like a couple on a wedding ceremony.

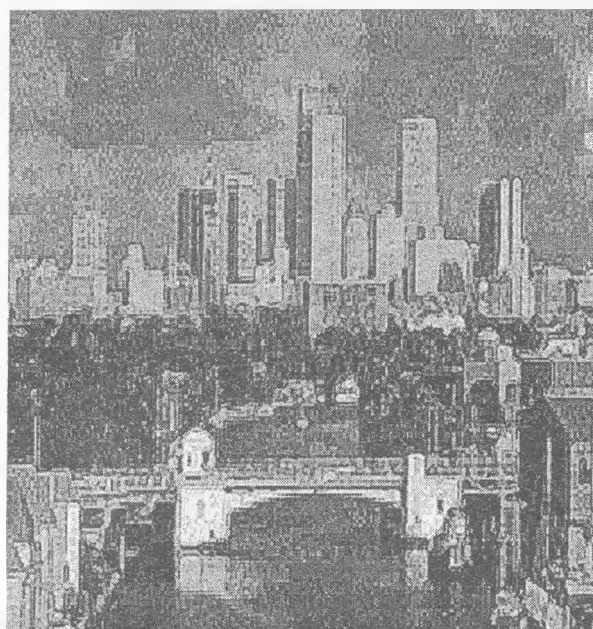
I know it is not a sensational outfit, as here they have a lot of such costumes on TV. I saw this kind of costumes for first time and I was astonished! The right part of that guy looked like a groom in the tuxedo and even

with the stick, and the left part was a bride in a beautiful dress. He had different shoes (black for the groom and the white with a heel for the bride). The hat was also half superb - one

"Hallo' from NYC"

was man's hat, and the other was a lady's little white hat.

I enjoyed the evening greatly. It reminded me about the First of April in Odessa. But I noticed some differences, which do not score to the favor of Ukrainian parades of this kind. People are more polite in New York, as they do not drink so much, and the New York Police tried to do its best. People respect you

in some way, and they are not so mad at each other.

And also one difference about the organization of the holiday surprised me. In Odessa, the All Fools' Day Parade promoted different foods and drinks and other companies, sometimes they promoted politicians and famous folks from TV. Here everything is different. The whole Parade promotes all the famous people, a lot of entertaining companies, but people are not paid to perform some character of the meal on the dish of some food factory.

People dress to have fun and that's all. It is even hard to call this a promotion, as people show what they like to themselves and the crowds of spectators. In Odessa different companies show to the crowd what it has to like as the customer.

Now I seem to start an anthem to the honor of the City That Never Sleeps. You hear so many different languages in New York!! The most popular are Spanish, Russian and then English. (I am kidding of course about the second place of Russian, but Spanish gets probably the first).

I LOVE NEW YORK CITY!! It is the most multicultural and the most multilingual city in the world!!

I LOVE NEW YORK IN THE DAY-TIME! It is the most beautiful city in the world with its own strange, industrial and pressing beauty!!

I LOVE NEW YORK AT NIGHT! It can be called the dirtiest place in small districts and blocks sharpened with the dark narrow streets of Little Italy and Chinatown. At night it can be the lightest place in the world (even lighter than the white nights in St. Petersburg). Do you know where this place is? I can tell you: it's the Time Square, place of theaters and shows that is full of lights in the night. I could even read the map staying at the cross walk and my automatic camera did not give the flash at 11 p.m., as it was as light as at the daytime!!

New York City can be disgusting and beautiful, artistic and practical, inviting and pushing out. You will love it from the first time as I did if you like energy and non-stop motion of a big city. I lose my breath every time I enter the 42nd Avenue from the Grand Central Station. And I feel captured by this breathtaking energy and beauty. I escape from this net only when I get back to the calm and sleepy Westchester, where all rich and famous people enjoy the beauty of the Untouched Nature.

Sorry, guys, for such an ending, I am not a poet to find any lines to finish this story. It was supposed to be about Halloween in New York and ended with my words of love to New York City.

Love, Oxsana

Знову Економічний клуб!

Минулої середи (29 листопада) відбулось святкування другої річниці Економічного клубу. Головною подією було урочисте вручення членам клубу, а також адміністрації ВНЗ значків із символікою ЕК. Особливістю є те, що кожний із значків має свій номер і якщо раптом станеться землетрус, то за цими номерами можна буде визначити, хто є хто. Окрім розповідей про діяльність організації, студенти співали, танцювали та грали на гітарі (хто що міг). Почесним гостем, представником адміністрації виступив Олександр Павлович Мещанінов. Він висловив свої теплі почуття щодо молодіжного ентузіазму і не забув про подарунки, без яких день народження не уявляє собі жоден новонароджений. Після офіційної частини, як завжди, було проведено неофіційну, тісним колом осіб.

Нам залишається привітати всіх членів Економічного клубу з днем народження і побажати не забувати, для чого вони створили цю дитину. адже без батьківської опіки їй буде так складно вижити в цьому скрутному житті.

Пашинев Р.

Тема гуртожитку не сходить зі сторінок "Вазанта" вже протягом декількох номерів. Але на цьому етапі процесу експертів, які будуть розбиратись в цих питаннях, згідно з безпосередньою цілісністю 10% студентів МФ НАУКМА.

Так починалася стаття, яку принесли до "Вазанта" студенти, що мешкають у гуртожитку. Далі по тексту йшла мова про цілу низку негараздів, з якими вони щоденно зустрічаються.

Мова йшла і про сплату за проживання, про відсутність нормальних умов харчування, про несприятелів "сверремонтів" поки не зроблене інше, про теплопостачання та ін.

Ми навмисно не стали друкувати статтю, а зачекали зустрічі ректора з мешканцями гуртожитку. Студенти зібралися в актовій залі з наміром задати ректорові безліч болючих питань. В цілому вони торкалися того, що було відображено у статті.

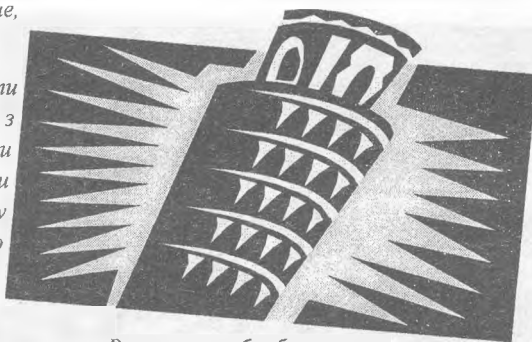
Сценарій зустрічі склався таким чином, що спершу ректор дав вичерпну інформацію про стан справ у гуртожитку. Можна було фізично відчувати, як одне за одним зникають питання і все стає на свої місця. Здається те, чим були незадоволені студенти, є наслідком неінформованості щодо зусиль, які докладає адміністрація у прагненні облаштувати побут студентів.

Інформація була настільки вичерпною, що наприкінці зустрічі бажаних задавати питання майже не залишилося.

Ось про що можна було дізнатися.

Гуртожиток було передано Академії після того, як там багато років мешкали військовослужбовці однієї з російських частин. Будівля вже давно чекала на ремонт. Передати передали, а про гроші забули. Прийшлося університету шукати позабюджетні джерела. Купувати будівельні матеріали, фарбу, лінолеум та багато чого іншого, бо треба було робити все швидко.

Конфлікт?

Все, що треба було для першого вселення студентів зроблено хоча ремонт продовжується ще й зараз. Повністю реконструйовано систему опалення. Встановлено два швидкісних бойлери, що подаватимуть гарячу воду до кухонь, душових, постірочних. Замовлені електроплити для кухонь, придбано 100

ліжок, більше сотні м'яких стільців тощо. До нового року буде куплено перший з обіцяних телевізорів. Ремонтується вхід і халл на першому поверсі. На цей момент на ремонт і обладнання гуртожитку університетом витрачено біля 400 тис.грн.

Однак, не все так добре як здається. По-перше, не всі студенти оплачують проживання. До відома, плата становить 75% від середньої стипендії, що складає 14 грн. 30 коп. Ці внески, хоча і незначні за обсягом, а все ж фінансова допомога університету.

По-друге, вже зараз можна зустріти прояви недбалого відношення до того, що куплено і зроблено адміністрацією. Зіпсований недопалками новий лінолеум, вимазані брудом стіни, поламана сантехніка.

Звичайно, ректор був обурений, але вів мову не про це. Головне, що він запропонував студентам взяти організацію порядку у гуртожитку у свої руки. Чому б ні? Невже важко дати ладу своїй хаті? Можна серйозно подумати про студентський комітет гуртожитку, який би не тільки слідкував за дотриманням порядку, а й представляв інтереси студентів в адміністрації університету.

Отже, конфлікту не було. Була неінформованість. Добре якщо залишиться бажання співпрацювати та власними руками робити так, щоб умови життя ставали кращими.

Спец. кор. УУ

Посилився дуже холодний вітер з дощем, і всі сподівання на зміну або ж збіг обставин вже давно летять, як горять. Надовго їх лишилось чи ні? Не змігши не забрюхати ноги, ідучи по брудній дорозі, дивишся, як тане лід. Вже її початок, а може продовження? Цвітуть квіти серед зими, бо навколо мене стояв туман падав сніг – він на небі був.

Обернися, подивись, - чи варто все це того, щоб впасти на каміння тобі чи мені? Краще залишити в очах весь подих літа, безмежну тугу і печаль. Попереду екватор, а він поважас веселих і переможних. Якщо ти зможеш, зроби білим моє відображення, його немає, бо в твоїй кришталевій спальні постійно є світло...

Листопад вже минув, а за білою рікою під тогорічним листям можна віднайти сліди моїх товаришів. Вони ніколи не сумують і п'ють цю ніч разом зі мною, бо що їм ще треба? Вимкнути телефон хіба що та звільнитись від обмежень.

Стаття – ні про що.

І все буде гаразд – над нами битимуть хвостами кити, танутимуть льодовики, лякатимуть своїм теплом сосни. Вся інша муть... забудь про неї. Адже в чому вся сила світу, брате?

Нічого не залишилось від минулих перемог, але станеться все

знов, рано чи пізно, вдень чи вночі, просто вже знаєш і ніколи не гризтимуть сумніви – все не дарма. Розумійте, як хочете, бо все це рок-н-ролл, холодна війна та час, як вода.

Антрацитове небо божевільних зірок заспокоює спраглих, шалених, засинаючих на книжках або ж просто зосереджених. Не сумнівайтесь, все буде добре, доки в кришталевій кімнаті палатиме світло.

Велике спасибі Нау, Танцям – Б2, Океанові Ельзи та іншим за добре рок-виховання, doomster

Над випуском працювали:
Пашнев Роман - відповідальний редактор, Ніколенко Андрій, Герасименко І, М. Гардус. U2.

Засновник:
Миколаївська філія Національного університету "Києво-Могилянська Академія"
Свідоцтво про державну реєстрацію - МК №205 від 25.06.97

ВАЗАНТ

54003, Україна, м. Миколаїв, вул. 68 Десантників,
10. Тел.: 500069, 551540, e-mail: yuri@kma.mk.ua.
Надруковано у редакційно-видавничому відділі МФ НАУКМА. Зам. № 73/2000, наклад 300 пр.